

ΜΕ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΑΤΤΙΚΟ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ "2010"

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟ ΑΘΗΝΑΙΟ
ΕΚΑΤΗΒΟΛΟΣ

«ΕΚΑΤΗΒΟΛΟΣ»

Φ Ι Λ Ο Σ Ο Φ Ι Κ Ο Α Θ Η Ν Α Ι Ο

Εδώ και χρόνια λειτουργεί στην Αθήνα (Αριστοτέλους 36, 1^{ος} όροφος) το Φιλοσοφικό Αθήναιο «Εκατηβόλος», ένας χώρος εβδομαδιαίων εκδηλώσεων (διαλέξεων, προβολών, βιβλιοπαρουσιάσεων, συζητήσεων, κ.ά) που αποσκοπούν στην γνωστική, ηθική και αισθητική βελτίωση του σύγχρονου ανθρώπου με βάση τις προτάσεις που κατέθεσαν στην ανθρωπότητα οι Έλληνες πρόγονοί μας.

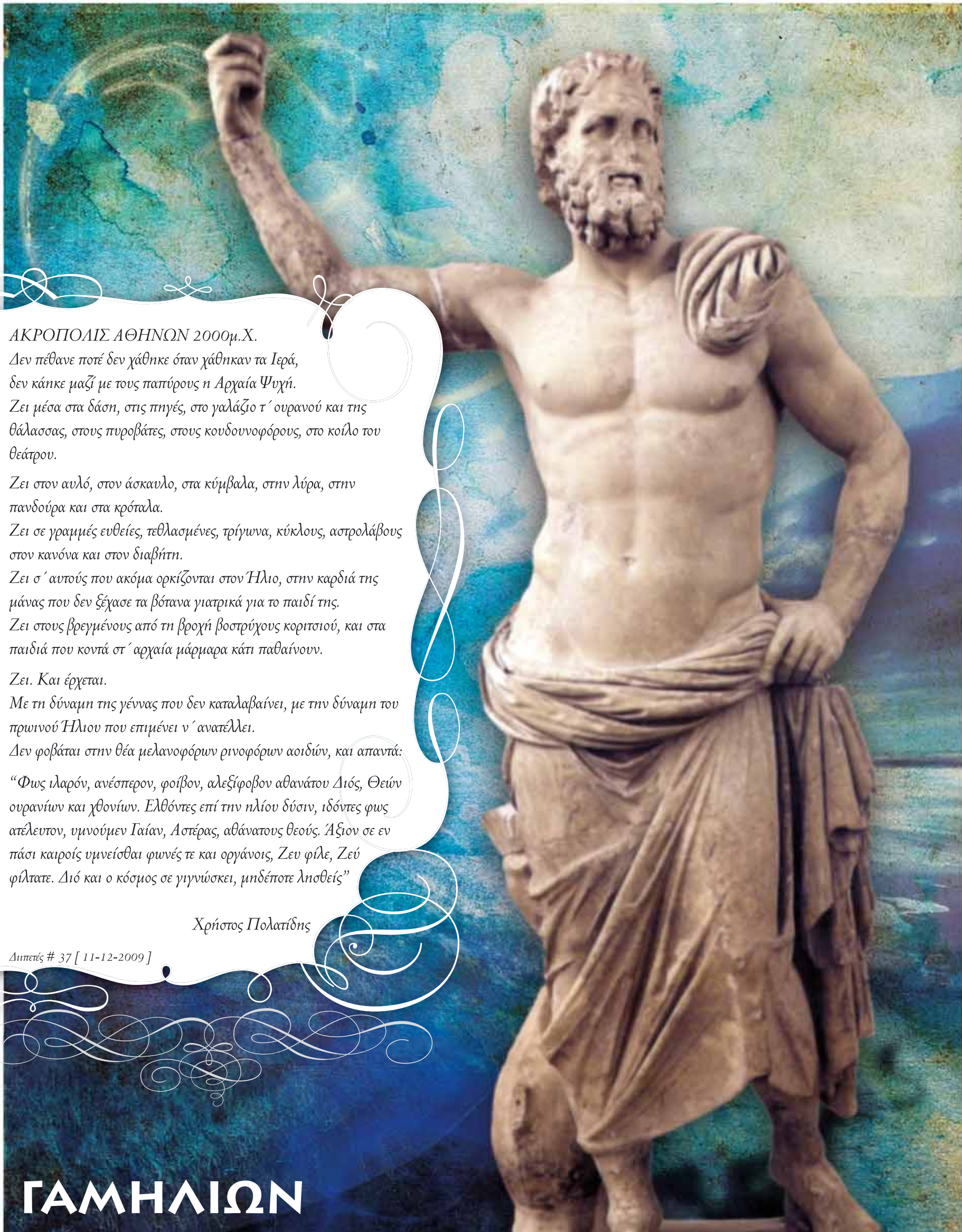
Η ύπαρξη και στήριξη του Αθηναίου είναι αποτέλεσμα της συλλογικής και υπεύθυνης συμμετοχής ανθρώπων, οι οποίοι έχουν κατανοήσει ότι τίποτε ουσιαστικό δεν μπορεί να παραχθεί από την παθητικότητα, την νωθρότητα, την μη συμμετοχή και την αοριστία. Ως εκ τούτου, η όλη προσπάθεια χρειάζεται την ενεργό, ηθική φυσική και υλική στήριξη όλων όσων έχουν επίσης κατανοήσει τα ίδια πράγματα και μοιράζονται με τους ήδη συμμετέχοντες την ίδια αγάπη για τον προχριστιανικό μας πολιτισμό.

Έως σήμερα, στην υψηλής αισθητικής αίθουσα 110 τ.μ. και χωρητικότητας περίπου 70 ατόμων, ο ομώνυμος σύλλογος που στηρίζει το Αθήναιο, σε μία πρωτόγνωρη για τα νεοελληνικά δεδομένα πολιτιστική και φιλοσοφική προσπάθεια, έχει πραγματοποιήσει 300 εκδηλώσεις, λεπτομέρειες για τις οποίες μπορεί κάποιος να διαβάσει στην παρακάτω διεύθυνση του Διαδικτύου. Εκεί μπορεί επίσης να πληροφορείται τακτικά για το εκάστοτε καινούργιο πρόγραμμα των εκδηλώσεων του «Εκατηβόλου».

Στο φετινό ημερολόγιο έχουν προστεθεί επιπλέον πληροφορίες για κάθε μήνα με την αντίστοιχη αρετή, ενώ για τις λεπτομέρειες των εορτασμών ο αναγνώστης μπορεί να διαβάσει στο τέλος του ημερολογίου. Οι πληροφορίες για τις αρχαίες γιορτές έχουν παρθεί από το βιβλίο του Βλάση Γ. Ρασσιά «Εορτές και Ιεροπραξίες των Ελλήνων», με την άδεια των εκδοτών.

<http://ekatevolos.ysee.gr>

Φιλοσοφικό Αθήναιο «Εκατηβόλος», Αριστοτέλους 36, 1ος όροφος, Αθήνα

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ 2000μ.Χ.

Δεν πέθανε ποτέ δεν χάθηκε όταν χάθηκαν τα Ιερά,
δεν κάηκε μαζί με τους παπύρους η Αρχαία Ψυχή.

Ζει μέσα στα δάση, στις πηγές, στο γαλάζιο τ' ουρανού και της
θάλασσας, στους πυροβάτες, στους κουδουνοφόρους, στο κοίλο του
θεάτρου.

Ζει στον αυλό, στον άσκαυλο, στα κύμβαλα, στην λύρα, στην
πανδούρα και στα κρόταλα.

Ζει σε γραμμές ευθείες, τεθλασμένες, τρίγωνα, κύκλους, αστρολάβους
στον κανόνα και στον διαβήτη.

Ζει σ' αυτούς που ακόμα ορκίζονται στον Ήλιο, στην καρδιά της
μάννας που δεν ξέχασε τα βότανα γιατρικά για το παιδί της.

Ζει στους βρεγμένους από τη βροχή βοστρύχους κοριτσιού, και στα
παιδιά που κοντά σ' αρχαία μάρμαρα κάτι παθαίνουν.

Ζει. Και έρχεται.

Με τη δύναμη της γέννας που δεν καταλαβαίνει, με την δύναμη του
πρωινού Ήλιου που επιμένει ν' ανατέλλει.

Δεν φοβάται στην θεά μελανοφόρων ρινοφόρων αιιδών, και απαντά:

“Φως ιλαρόν, ανέσπερον, φοίβον, αλεξίφοβον αθανάτου Διός, Θεών
ουρανίων και χθονίων. Ελθόντες επί την ηλίου δύσιν, ιδόντες φως
ατέλευτον, υμνούμεν Γαίαν, Αστέρας, αθάνατους θεούς. Άξιον σε εν
πάσι καιροίς υμνείσθαι φωνές τε και οργάνοις, Ζευ φίλε, Ζεύ
φίλτατε. Διό και ο κόσμος σε γινώσκει, μηδέποτε λησθείς”

Χρήστος Πολατίδης

Διημέρις # 37 [11-12-2009]

ΓΑΜΗΛΙΩΝ

Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΗΝΑΣ					ΕΝΑΡΞΗ ΖΩΔΙΟΥ					ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΘΕΟΣ					ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΣΑ ΑΡΕΤΗ					ΑΡΧΑΙΑ ΕΟΡΤΗ ΠΟΥ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟ Υ.Σ.Ε.Ε.										
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ					ΥΔΡΟΧΟΟΣ ΠΟΛΙΚΟΣ ΛΕΟΝΤΟΣ					ΗΡΑ ΖΕΥΤΟΣ ΜΕ ΔΙΑ					ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ					ΘΕΟΓΑΜΙΑ										

ODIN

Σε οκτώ και δύο πόδια επιστρέφω, εξορισμένος
χρόνια με τους υπόλοιπους έντεκα, όμορφους,
ισχυρούς και εύθυμους,

Επιστρέφω,

εννιά μερόνυχτα ξανά έζησα στους τόπους της
ομίχλης τα μακριά μου γένια πióτερο δεν
γκριζάρουν, το Μάτι που μου έμεινε στους
Γίγαντες δεν δίνω με ανέμους τιμηρούς,

Επιστρέφω,

τους γιούς μου για να ξεσκαβίσω απ' των
άσχημων την αρρώστια, των ανέραστων, των
δουλικών,

Επιστρέφω,

όχι για να τους πατήσω

Πόσο αντρίκιο άλλωστε
το να πατάς σκουλίκια είναι

Απόστολος Κ.Γ.

Διημέριες # 25 Πάναμος - Ιγύνιος "1998"

ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΗΝΑΣ

ΕΝΑΡΞΗ ΖΩΔΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΘΕΟΣ

ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΣΑ ΑΡΕΤΗ

ΑΡΧΑΙΑ ΕΟΡΤΗ ΠΟΥ
ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟ Υ.Σ.Ε.Ε.

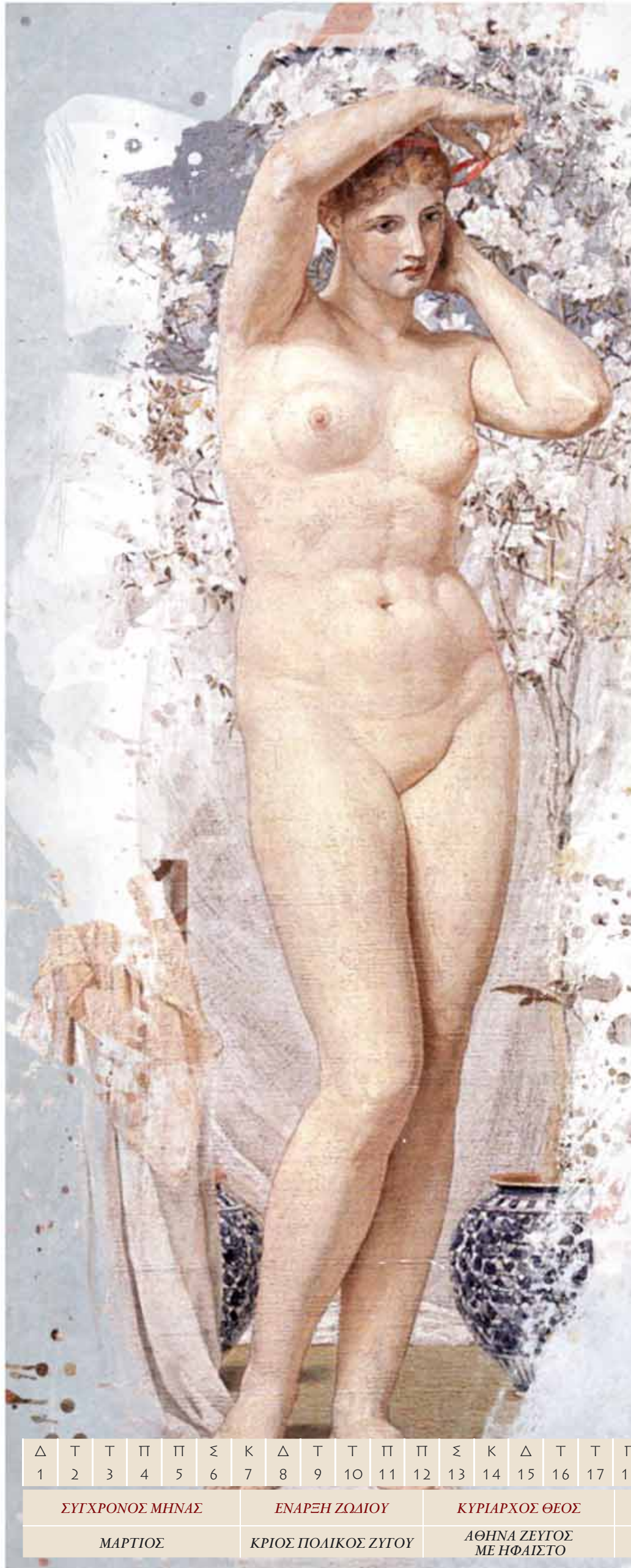
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΙΧΘΕΙΣ
ΠΟΛΙΚΟΙ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΖΕΥΓΟΣ ΜΕ
ΔΗΜΗΤΡΑ

ΕΥΣΕΒΕΙΑ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ

ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΑ

ΑΡΧΑΙΕΣ ΠΛΟΕΣ

Κάτω από έναστρο αυγουσιάτικο θόλο με ημισέλινο φλεγόμενη νύχτα μαγική θα σμίξουμε την καμπύλη της μνήμης διατρέχοντας των αιώνων το βέλος ακολουθώντας στον ιερό του χρόνο, σα δερβίσηδες σε νηφάλια μέθη, θα στροβιλιστούμε στη δινή ενός κυκλικού χορού, σμίγοντας με τα θραύσματα του παρελθόντος μας στα αχανή μεσοαστρικά διαστήματα θα περιπλανηθούμε

Θα με ξεναγήσεις στις Πλειάδες και τη μεγάλη Άρκτο
Θα μου φανερώσεις τον “Ηριδανό ποταμό” το “δρόμο των ψυχών” των Πυθαγορείων

Στις εσχατιές του Σύμπαντος θα εξακοντιστούμε με την ταχύτητα φυγής ενός αρχαίου κβάζαρ του πόθους μας θα σαϊτεύσουμε διάττοντες αστέρες σε φωτεινή τροχιά και θ’ αναφλέγονται οι ψυχές μας, μ’ εκρήξεις ασπραποβόλες όμοιες μ’ εκείνων υπέρλαμπρων, υπερκαινοφανών.

Θα ενωθούμε κάτω απ’ το θαμβωτικό βλέμμα της πάμφωτης Νύχτας, σμίγοντας με την αρχέγονη συμπαντική σκόνη θα κυλιστούμε στην άμμο, ενώνοντας τις ανάσες μας με τις πανάρχαιες ανάσες της Γαίας θα κολυμπήσουμε στην ασπυμένη λουρίδα της θάλασσας σμίγοντας το φιλί μας με τις ωκεάνιες πνοές, θα τυλίξουμε τα γυμνά κορμιά μας με γιρλάντες από μεταξωτά φύκια, θα πάρουμε στα χείλη τη γεύση της αλμύρας και της νυχτερινής αύρας το άρωμα στο κορμί.

Κι εκεί στη ρωγμή του χρόνου πάνω θα πορευτούμε στις αστρολουσμένες ατραπούς των ιχεντιών μες την αέναη διαστολή του σύμπαντος

Κι η μνήμη θα μας σημαδεύει από το βάθος του Ωρίωνα

Βίκυ Πετροπούλου

Διυπετές # 24Μουνιχιών - Θαγγηλιών “1998”

ΕΛΑΦΗΒΟΛΙΩΝ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31				
ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΗΝΑΣ							ΕΝΑΡΞΗ ΖΩΔΙΟΥ							ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΘΕΟΣ							ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΣΑ ΑΡΕΤΗ							ΑΡΧΑΙΑ ΕΟΡΤΗ ΠΟΥ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟ Υ.Σ.Ε.Ε.						
ΜΑΡΤΙΟΣ							ΚΡΙΟΣ ΠΟΛΙΚΟΣ ΖΥΓΟΥ							ΑΘΗΝΑ ΖΕΥΤΟΣ ΜΕ ΗΦΑΙΣΤΟ							ΑΝΔΡΕΙΑ ΑΓΧΙΝΟΙΑ							ΕΑΡΙΝΗ ΙΣΗΜΕΡΙΑ ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΑ						

«Στους Δελφούς»

Τούτη η αρχαία μαγεία εκδηλώθηκε
 Όταν οι Έλληνες στις κλίνες τους βρισκόνταν
 Πλεγμένη και δεμένη σε σε στέμματα δάφνινα
 Γύρω από τα κοιμώμενα κεφάλια τους.
 Αγκαλιά με της Φαντασίας τα φύλλα

Η Ελληνική νόση απέκτησε σοφία
 Κι αντελήφθη ένα βασιλείο Θεών
 Πιο όμορφο κι απ τον Παράδεισο.
 Μα εμείς που ταξιδέψαμε σε χρόνους
 Που οι παλαιοί Έλληνες έχουν πια χαθεί
 Ζούμε σε μια εποχή έξω από τη μαγεία
 Του πανισχύρου Πανθέου.

Καμιά μαγεία δεν στοιχειώνει τη νόση
 Μήτε διαπλάθει τ' αφρητιζόμενο μυαλό,
 Κι αν κάποτε οι άνθρωποι το φως γνωρίσαν
 Τώρα πια ανόητοι είναι και τυφλοί.
 Ας αφήσουμε λοιπόν των γεγονότων την ξηρότητα
 κι ας μάθουμε πάλι
 Ν' αγγίζουμε τ' άστρα ξανά,
 Γιατί ολοκληρωμένοι δεν θα' μαςτε
 μέχρι οι Θεοί να ξαναρθούν κοντά μας.

Πάμελα Κονσταντίν, Αγγλία, «1991»

ΜΟΥΝΙΧΙΩΝ

Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΗΝΑΣ	ΕΝΑΡΞΗ ΖΩΔΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΘΕΟΣ	ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΣΑ ΑΡΕΤΗ	ΑΡΧΑΙΑ ΕΟΡΤΗ ΠΟΥ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟ Υ.Σ.Ε.Ε.
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	ΤΑΥΡΟΣ ΠΟΛΙΚΟΣ ΣΚΟΡΠΙΟΥ	ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΖΕΥΓΟΣ ΜΕ ΑΡΗ	ΦΙΛΟΤΗΤΑ ΓΕΝΝΑΙΟΔΟΡΙΑ	ΧΑΡΙΣΙΑ – ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ

Εκείνος που Είδε

Κάποια στιγμή ύψωσε το κεφάλι του και είδε τους Θεούς που περιδιαβαίνουν τον αέρα που κάθονταν κάτω από τα αιωνόβια δένδρα που στέκονταν δίπλα στις κρήνες τις δροσερές.

Κάποια στιγμή βίωσε το κατ' εξοχήν ευκαίριο και ένιωσε μακάριος, ιερός και μόνος και πλήρης και απέραντος και ολόλαμπρος και ποτέ δεν είπε λέξη για όλα τούτα στους στερημένους ομοίους του που έκρωζαν κυλιόντουσαν στις λάσπες και σκέπτονταν χρήματα.

Εκείνος πόνεσε απλώς για λογαριασμό τους. Πόνεσε τόσο πολύ που δεν ξαναπόνεσε πλέον μήτε την απαίσια στιγμή που σαν τον Ζαγρέα τα όντα της λάσπης τον κατεσπάραξαν τον έκοψαν κομμάτια, τον αφάνισαν επειδή πριν από λίγο είχε πάρει την απόφαση να τους χαρίσει τελικά, επιτέλους με λέξεις εκείνο που κάποτε του χάρισαν οι Αθάνατοι Θεοί.

Βλάσης Γ. Ρασισιάς

Διημετές #28 Ξανθικός - Αρτεμίσιος "1999"

ΘΑΡΓΗΛΙΩΝ

Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΗΝΑΣ

ΕΝΑΡΞΗ ΖΩΔΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΘΕΟΣ

ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΣΑ ΑΡΕΤΗ

ΑΡΧΑΙΑ ΕΟΡΤΗ ΠΟΥ
ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟ Υ.Σ.Ε.Ε.

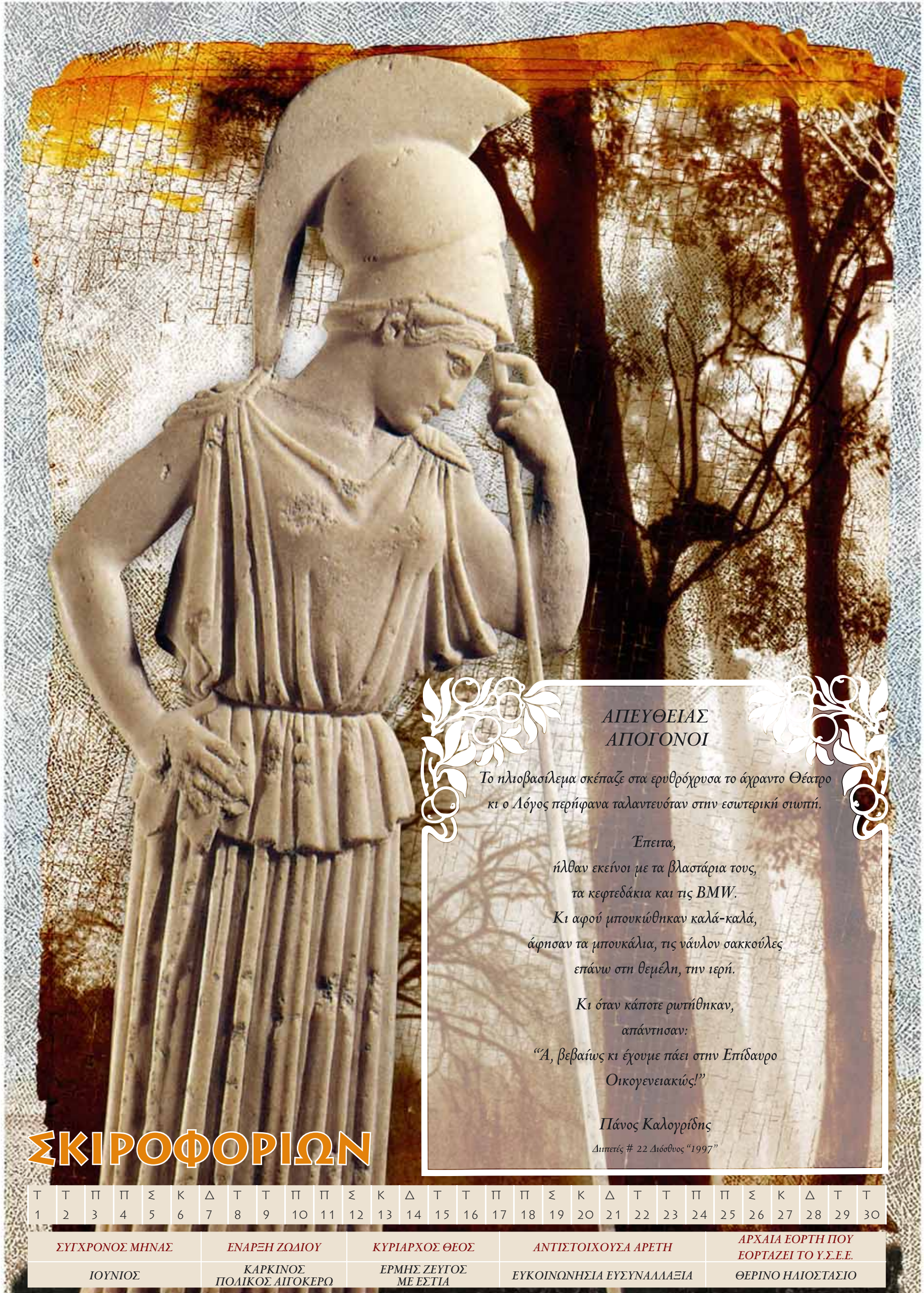
ΜΑΪΟΣ

ΔΙΔΥΜΟΙ
ΠΟΛΙΚΟΙ ΤΟΞΟΤΗ

ΑΠΟΛΛΩΝ ΖΕΥΓΟΣ
ΜΕ ΑΡΤΕΜΙΔΑ

ΑΡΜΟΝΙΑ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ

ΘΑΡΓΗΛΙΑ

**ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ
ΑΠΟΓΟΝΟΙ**

Το ηλιοβασίλεμα σκέπαζε στα ερυθρόχρυσια το άχραντο Θέατρο
κι ο Λόγος περήφανα ταλαντευόταν στην εσωτερική σιωπή.

Έπειτα,
ήλθαν εκείνοι με τα βλαστάρια τους,
τα κερτεδάκια και τις BMW.
Κι αφού μπουκώθηκαν καλά-καλά,
άφησαν τα μπουκάλια, τις νάυλον σακκούλες
επάνω στη θεμέλη, την ιερή.

Κι όταν κάποτε ρωτήθηκαν,
απάντησαν:
“Α, βεβαίως κι έχουμε πάει στην Επίδαυρο
Οικογενειακώς!”

Πάνος Καλογρίδης

Διημέρις # 22 Διόσθους “1997”

ΣΚΙΡΟΦΟΡΙΩΝ

Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΗΝΑΣ					ΕΝΑΡΞΗ ΖΩΔΙΟΥ					ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΘΕΟΣ					ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΣΑ ΑΡΕΤΗ					ΑΡΧΑΙΑ ΕΟΡΤΗ ΠΟΥ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟ Υ.Σ.Ε.Ε.				
ΙΟΥΝΙΟΣ					ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΠΟΛΙΚΟΣ ΑΙΓΟΚΕΡΩ					ΕΡΜΗΣ ΖΕΥΤΟΣ ΜΕ ΕΣΤΙΑ					ΕΥΚΟΙΝΩΝΗΣΙΑ ΕΥΣΥΝΑΛΛΑΞΙΑ					ΘΕΡΙΝΟ ΗΛΙΟΣΤΑΣΙΟ				

Οιστριλατώ
 Θαλερών ονείρων την πόρινη χροιά
 ιδαλγός ασύλληπτων καιρών,
 αέναα αιωρούμενων, στις ακρώρειες της μνήμης.

Ιχνένω
 Παρουσίας ερωτικής την παράφορο ελευση
 αναδύμενη σπό λεπιδοφόρα βλέμματα Θεών αρχαϊκών.

Κλητεύω
 Πυρφορρέουσες σκέψεις σε μεθυσμένη ιχνηλασία
 στις ατραπούς του Σύμπαντος.

Εξανίσταμαι
 Στην παλίρροια της αείζωνης φλόγας
 στην αείρροη επιθυμία της ψυχής για Αθανασία

Ευσεβώ
 Των Θεών των ήδιστων λόγων την άρρητη Αλήθεια των
 Μυστηρίων την άρατη Γνώση.

Μέμνημαι
 Αγνής χώρας έκπλαγης ωραιότητας την Ανέσπερο Δόξα.

Βίκυ Πετροπούλου
 Διπτεές #30 [6-7-1999]

ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝ

Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31				
ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΗΝΑΣ							ΕΝΑΡΞΗ ΖΩΔΙΟΥ							ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΘΕΟΣ							ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΣΑ ΑΡΕΤΗ							ΑΡΧΑΙΑ ΕΟΡΤΗ ΠΟΥ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟ Υ.Σ.Ε.Ε.						
ΙΟΥΛΙΟΣ							ΛΕΩΝ ΠΟΛΙΚΟΣ ΥΑΡΟΧΟΟΥ							ΖΕΥΣ ΖΕΥΤΟΣ ΜΕ ΗΡΑ							ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΥΤΑΞΙΑ							ΔΙΟΣΚΟΥΡΕΙΑ ΜΝΗΜΗ ΘΕΡΜΟΠΥΛΟΜΑΧΩΝ						

«Άτιτλο»

Στύλοι μαρμάρيني, λευκοί,
φέρνουν στο παρόν
από το αρχαίο παρελθόν
ένα φως άσβεστο, λαμπερό:
Του Φοίβου Απόλλωνα το φως.

Ερείπια, τώρα, οι ναοί
μαρτυρούν το χρόνο
κι ό,τι άντεξε στο πέραςμα των αιώνων:
Τον ορθό λόγο, τη σκέψη των σοφιών,
το πνεύμα των προγόνων.

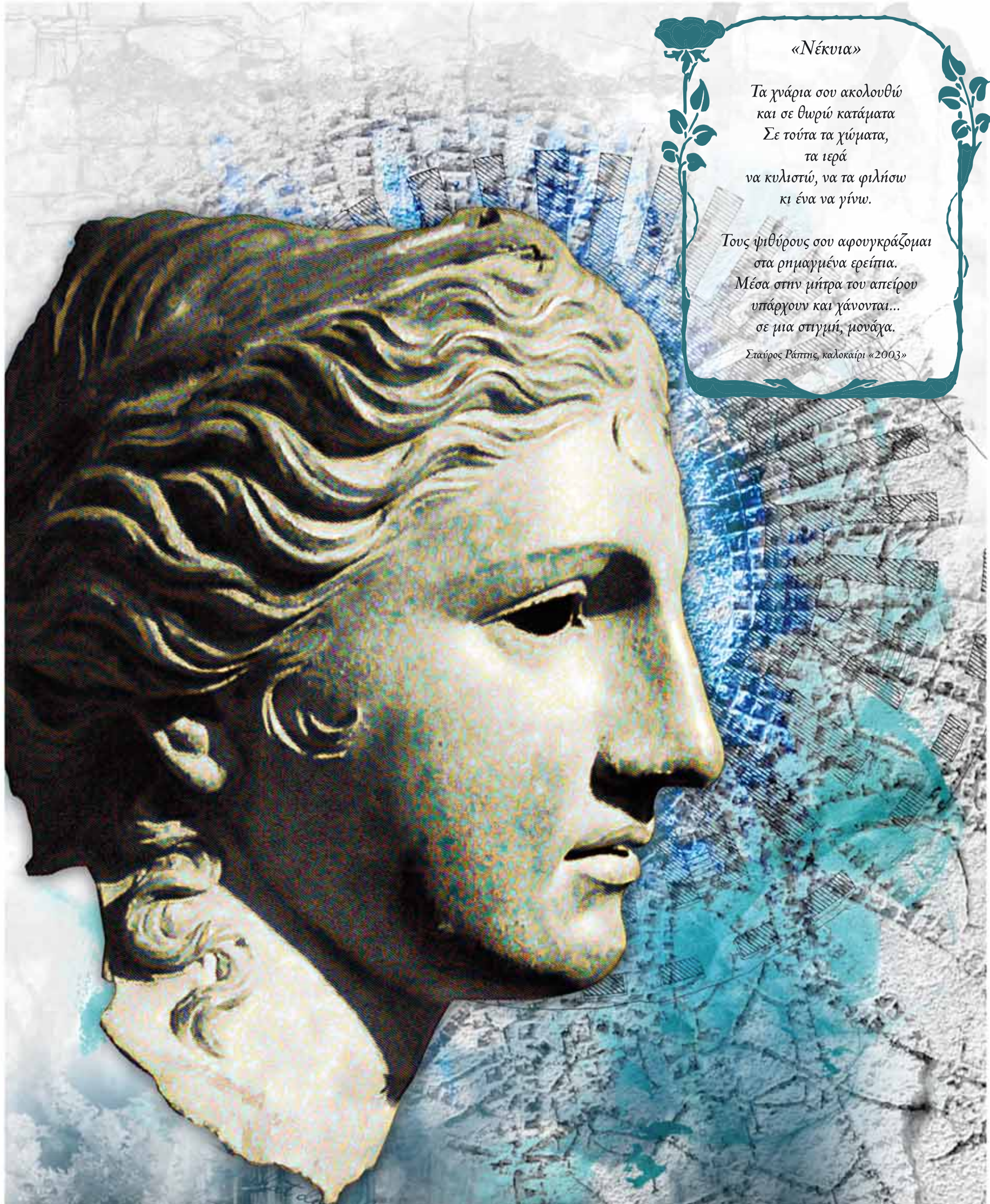
Κι αν ερείπια είναι,
φέρνουν τη σοφία, την αρετή.
Κι από την ίδια του πνεύματος τη γη
ο Αρχαίος Κόσμος προβάλλει:
Έλληνες ήρωες, ημίθεοι, Θεοί.

Γεώργιος Βαλιώτης

ΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΩΝ

Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΗΝΑΣ	ΕΝΑΡΞΗ ΖΩΔΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΘΕΟΣ	ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΣΑ ΑΡΕΤΗ	ΑΡΧΑΙΑ ΕΟΡΤΗ ΠΟΥ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟ Υ.Σ.Ε.Ε.
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΠΟΛΙΚΟΣ ΙΧΘΥΩΝ	ΔΗΜΗΤΡΑ ΖΕΥΤΟΣ ΜΕ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ	ΚΑΡΤΕΡΙΑ ΣΥΝΕΣΗ	ΗΡΑΙΑ

«Νέκνια»

Τα χάρια σου ακολουθώ
και σε θωρώ κατάματα
Σε τούτα τα χύματα,
τα ιερά
να κυλιστώ, να τα φιλήσω
κι ένα να γίνω.

Τους ψιθύρους σου αφουγκράζομαι
στα ρημαγμένα ερείπια.
Μέσα στην μήτρα του απείρου
υπάρχουν και χάνονται...
σε μια στιγμή, μονάχα.

Σταύρος Ράπτης, καλοκαίρι «2003»

ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝ

Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΗΝΑΣ	ΕΝΑΡΞΗ ΖΩΔΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΘΕΟΣ	ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΣΑ ΑΡΕΤΗ	ΑΡΧΑΙΑ ΕΟΡΤΗ ΠΟΥ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟ Υ.Σ.Ε.Ε.
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	ΖΥΓΟΣ ΠΟΛΙΚΟΣ ΚΡΙΟΥ	ΗΦΑΙΣΤΟΣ ΖΕΥΓΟΣ ΜΕ ΑΘΗΝΑ	ΦΙΛΟΠΟΝΙΑ ΕΥΜΗΧΑΝΙΑ	ΦΘΙΝΟΠΟΡΙΝΗ ΙΣΗΜΕΡΙΑ ΜΝΗΜΗ ΜΑΡΑΘΩΝΟΜΑΧΩΝ

«Στην Αιώνια Σπάρτη»

Ὡ λαμπρά Λακωνική πόλις Σπάρτη
κλέος της Ελλάδος και του κόσμου όπλων
παράδειγμα, της σωφροσύνης Γυμνάσιο και
Τέμενος

και της κάθε άλλης αρετής πηγή και ένοπτρον,
Τα θέσμια της Πολιτείας σου και τους νόμους,
με τις άλλες ηθικές αρετές σου όταν ανασκοπώ,
και μετά δίπλα στον Ευρύτα σε κοιτάζω
ανακράζω προς τον χώρο της Αρτέμιδος σου:

Πού είναι τώρα ο αγαθός Λυκούργος σου, οι
Διόσκουροι

Θεϊκοί Δίδυμοι, Κάστωρ και Πολυδέκης,
ο Αναξανδρίδας, ο Ορθρυάδης και ο Γύλιππος,
Ευρυσθένη και Λεωνίδα πού τώρα κατοικείτε;

Και εσείς Ατρείδα και Πανσανία, λαμπρέ άρχων,
Λύσανδρε, Αρίστων, Αγροσίλαε και Ξάνθιππε.

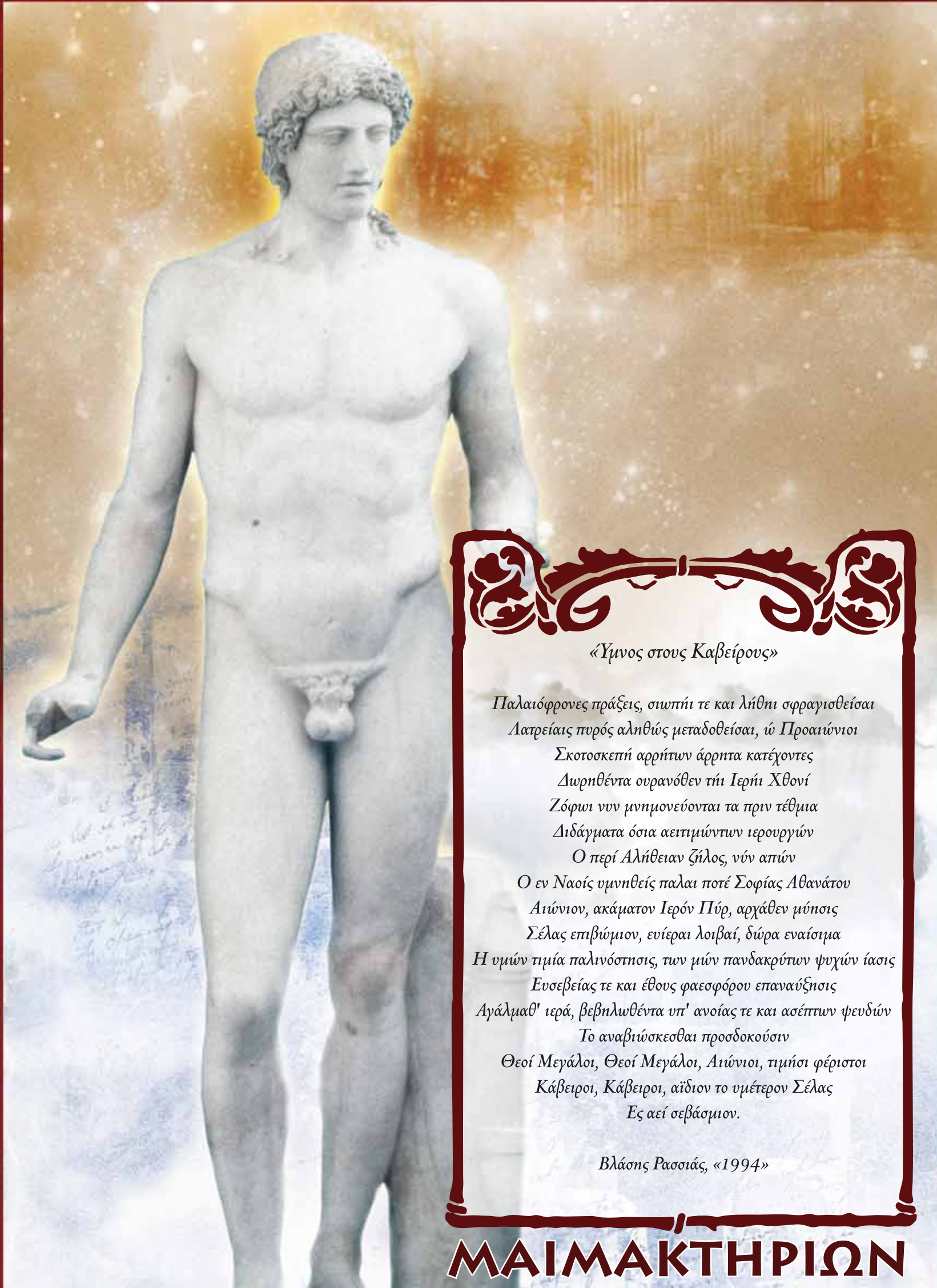
Όχι η Ρώμη,
αλλά οι καιροί και η αθλιότης των τωρινών γενειών
σε μετέβαλαν σε Μυζιθρά υπό τον Κωνσταντίνο.

Περιηγητής Κυριάκος de Pizicollì, ο Καλαβρός, Σπάρτη,
Αύγουστος του «1447»

ΠΥΑΝΕΨΙΩΝ

Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31				
ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΗΝΑΣ							ΕΝΑΡΞΗ ΖΩΔΙΟΥ							ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΘΕΟΣ							ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΣΑ ΑΡΕΤΗ							ΑΡΧΑΙΑ ΕΟΡΤΗ ΠΟΥ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟ Υ.Σ.Ε.Ε.						
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ							ΣΚΟΡΠΙΟΣ ΠΟΛΙΚΟ ΤΑΥΡΟΥ							ΑΡΗΣ ΖΕΥΓΟΣ ΜΕ ΑΦΡΟΔΙΤΗ							ΕΥΨΥΧΙΑ ΘΑΡΡΑΛΕΟΤΗΤΑ							ΗΡΑΚΛΕΙΑ						

«Υμνος στους Καβείρους»

*Παλαιόφρονες πράξεις, σιωπή τε και λίθη σφραγισθείσαι
 Λατρείαις πυρός αληθώς μεταδοθείσαι, ύ Προαιώνιοι
 Σκοτοσκεπή αρρήτων άρρητα κατέχοντες
 Δωρηθέντα ουρανόθεν τή Ιερή Χθονί
 Ζόφωι νυν μνημονεύονται τα πριν τέθμια
 Διδάγματα όσια αιτιμύντων ιεουργών
 Ο περί Αλήθειαν ζήλος, νύν απών
 Ο εν Ναοίς μνηθείς παλαι ποτέ Σοφίας Αθανάτου
 Αιώνιον, ακάματον Ιερόν Πύρ, αρχάθεν μύσις
 Σέλας επιβύμιον, ενίεραι λοιβαί, δύρα εναισίμα
 Η νμύν τιμία παλινόσπισι, των μύν πανδακρύτων ψυχών ίασις
 Ευσεβείας τε και έθους φαεσφόρου επαναύξισις
 Αγάλμαθ' ιερά, βεβηλωθέντα υπ' ανοίας τε και ασέπτων ψευδών
 Το αναβιώσκεσθαι προσδοκούσιν
 Θεοί Μεγάλοι, Θεοί Μεγάλοι, Αιώνιοι, τιμήσι φέριστοι
 Κάβειροι, Κάβειροι, αϊδιον το νμέτερον Σέλας
 Ες αεί σεβάσμιον.*

Βλάσις Ρασιιάς, «1994»

ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΗΝΑΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	ΕΝΑΡΞΗ ΖΩΔΙΟΥ ΤΟΞΟΤΗΣ ΠΟΛΙΚΟΣ ΔΙΔΥΜΩΝ	ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΘΕΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣ ΖΕΥΓΟΣ ΜΕ ΑΠΟΛΛΩΝΑ	ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΣΑ ΑΡΕΤΗ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗ ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ	ΑΡΧΑΙΑ ΕΟΡΤΗ ΠΟΥ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟ Υ.Σ.Ε.Ε. ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΑ
-------------------------------------	---	---	---	--

ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΣ

Σαν θηρευτής ο πάνδημος ήμερος παραμονεύει των θνητών την κοπή.

Όλοι περιστρέφονται γύρω του ζητώντας στην φλόγα του να κάψουν τα φτερά τους όπως, ολόγυρα στον λύχνο στροβιλίζεται το σμήνος των Ψυχών.

Ευτυχισμένος όποιος δίχως θρήνο, δίχως ελπίδα, δίχως έρωτα γαλήνιος και γνώστης της αλήθειας που η κάθε χαρά κρύβει οδεύει ειρηνικά στην αγαθή και αυθεντική ατραπό, απαρνητής της ζωής και των εφήμερων ηδονών. Θεϊκό μηδέν με πλυμμυρίζει αποστροφή για όσα υπάρχουν.

Χώρε των τριών κόσμων, πηγή και αφανισμέ των όντων μόνη αληθινέ, μόνη ακίνητε στους κόλπους της εναλλαγής των φαινομένων περιέχεις το παν, τα πάντα από εσένα αντλούν την ύπαρξή τους, τα πάντα σ' εσένα επιστρέφουν!

Louis Menard

Διημέρες# 23 Θεοδαίσιος - Ποίηση "1998"

ΠΟΣΕΙΔΕΩΝ

Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΜΗΝΑΣ					ΕΝΑΡΞΗ ΖΩΔΙΟΥ					ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΘΕΟΣ					ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΣΑ ΑΡΕΤΗ					ΑΡΧΑΙΑ ΕΟΡΤΗ ΠΟΥ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΟ Υ.Σ.Ε.Ε.										
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ					ΑΙΓΟΚΕΡΟΣ ΠΟΛΙΚΟΣ ΚΑΡΚΙΝΟΥ					ΕΣΤΙΑ ΖΕΥΤΟΣ ΜΕ ΕΡΜΗ					ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ ΚΟΣΜΙΟΤΗΤΑ					ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΗΛΙΟΣΤΑΣΙΟ ΤΡΙΕΣΠΕΡΟΝ										

ΘΕΟΓΑΜΙΑ: Σε πολλά μέρη της Ελλάδας και κυρίως στο Άργος, στην Εύβοια, στη Σάμο, στην Αθήνα και αλλού γιόρταζαν στις αρχές της άνοιξης, της ένωσης του Διός και της Ήρας, δηλαδή του «ιερού γάμου» ή αλλιώς Θεογάμια. Στο Άργος και στη Σάμο κατά την αναπαράσταση της θείας ένωσης, περιέφεραν σε μεγάλη πομπή το άγαλμα της θεάς Ήρας, στεφανωμένο με νέα άνθη (από όπου ονομάστηκε η θεά «Ανθεία», ο Πανσανίας (II, 22, 1) αναφέρει: «ΤΗΣ ΔΕ ΗΡΑΣ Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΕΙΑΣ ΕΣΤΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΗΣ ΛΗΤΟΥΣ ΕΝ ΔΕΞΙ-Αι...») και περιβελβημένο με το μεγαλοπρεπές ένδυμα των νυμφευομένων γυναικών. Αυτό το άγαλμα ακολουθούσαν από τη συνοδεία του Υμέναιου, η οποία οδηγούσε την παρθένο προς τον θείο σύζυγό της. Αυτή η αναπαράσταση του ουράνιου υμέναιου ήταν αυτή η εικόνα της άνοιξης, η οποία εκφράζονταν σε όλη την αίγλη της παρθενικής καλλονής και σε πλήρη δύναμη της χαροποιού γονιμότητας. Στη Σάμο, ο «Ιερός Γάμος» γιορτάζονταν με «πομπή του πανάρχαιου ανεικονικού αγάλματος της Θεάς Ήρας («άξοος σανίς») συνοδεία πάνοπλων πολεμιστών και ανθηφόρων γυναικών» (Βλάσης Ρασσιάς – Εορτές Και Ιεροπραξίες Των Ελλήνων). Στην Αθήνα γιορτάζονταν στις 24 του μήνα Γαμπλιώνα. Από τον «Ιερό Γάμο» των θεών πήρε και το όνομά του ο μήνας Γαμπλιών, στον οποίο οι Αθηναίοι προτιμούσαν να τελούν τους γάμους τους, οι οποίοι έκλειναν με κοινή θυσία από τους νεόνυμφους στο θεικό ζεύγος.

ΑΝΘΕΕΣΤΗΡΙΑ: Τριήμερη διονυσιακή γιορτή με εύθυμο και μελαγχολικό χαρακτήρα. Την πρώτη μέρα γιορτάζονταν τα Πυθούγια, όπου ανοίγονταν ο πρώτος οίνος της χρονιάς, τη δεύτερη μέρα οι Χοές, ο ιερός γάμος του άρχων βασιλέα και ασκωλιασμοί και την τρίτη μέρα οι Χύτροι με ανάκληση ψυχών και προσφορές στους νεκρούς προγόνους.

ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΑ: Ανά τετραετία και εννέα μέρες μετά τα Ίσθμια, γίνονταν στην Επίδευαρο λαμπρές εορτές και αγώνες που η παράδοση έφερε να έχουν ιδρυθεί από τους Μαχάονα και Ποδαλείριο. Ο Πλάτων τα φέρνει να οργανώνονται κατά τα ολυμπιακά πρότυπα, σε πανελλήνιο επίπεδο, το 480 π.α.χ.χ. Οι αγώνες των Επιφανέστατων Ασκληπιείων ήταν γυμνικοί και περιελάμβαναν στην αρχή επτά αγωνίσματα (πάλη, ακόντιο, δρόμος, άλμα, δισκοβολία, σφαιροβολία και σφυροβολία) στα οποία αργότερα έγινε πρόσθεση και ιπποδρομιών, μουσικών αγώνων («παιανισμών»), ραψωδίας και θεάτρου. Οι εορτασμοί ξεκινούσαν από τον βωμό του Θεού στην πόλη της Επιδαύρου με πομπή

αποτελούμενη από τους επιφανέστερους πολίτες κάθε φυλής, τους διάφορους ιερείς και τους απεσταλμένους από τις αποικίες και τις συμμαχικές πόλεις της Μεγάλης Ελλάδος (Σικελίας), της Ηπείρου, της Ακαρνανίας κ.ά. Στεφανωμένοι όλοι με φύλλα δάφνης και ελαιόδενδρου (ιερά δένδρα του Θεού Απόλλωνος και του Ασκληπιού αντιστοίχως), με λυμένα τα μακριά μαλλιά τους, λευκοντυμένοι και ακολουθούμενοι από τα πλήθη του λαού και τα «ιερεία» (πέντε βόδια, πάνδημη προσφορά των Επιδαυρίων πολιτών προς τον Ασκληπιό αλλά και τον Απόλλωνα) μετά από πομπή δύο περίπου ωρών κατέληγαν στο Ιερό του Θεού. Εκεί, ακολουθούσαν σπονδές, ευχές για υγεία και ευημερία, προσφορές πλακούντων και φρούτων από τους πιο φτωχούς και η μεγάλη θυσία των πέντε βοδιών (και συχνά αρκετών πετεινών) χρηματοδοτημένη από τους πλουσιότερους θρησκευτές. Από το κρέας των ιερών γινόταν λαμπρό δείπνο με ιδιαίτερα τιμώμενους τους ξένους θρησκευτές και τους αντιπροσώπους των συμμαχικών πόλεων. Οι αγώνες ξεκινούσαν την επόμενη ημέρα στο στάδιο του Ιερού.

ΧΑΡΙΣΙΑ: Νυκτερινή εορτή του αθηναϊκού Δήμου, στις δώδεκα του αττικού μήνα Βοηδρομιώνος, προς τιμή των δύο λατρευόμενων στην πόλη των Αθηνών Χαρίτων (Αυξώ και Ηγεμόνη) με ολονύκτιους χορούς και προσφορές ιδιαίτερων πλακούντων που ονομάζονταν «Χαρίσια». Αργότερα η εορτή πήρε και πολιτική χροιά προς τιμή του Θρασυβούλου που εξεδίωξε τους λεγόμενους «Τριάκοντα Τυράννους» και συμπληρώθηκε με θυσίες στην ιδέα του Δήμου. «Χαρίσια» εώρταζαν και οι Σπαρτιάτες, που και αυτοί λάτρευαν δύο αντί για τρεις Χάριτες με τα ονόματα Κλήτα και Φαένα.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ: Εορτές προς τιμή της Θεάς Αφροδίτης σε σιερά ελληνικές πόλεις και στην Κύπρο, όπου και γίνονταν τα λαμπρότερα «Αφροδίσια» στο εκατοντάβωμο μεγαλοπρεπές Ιερό της Θεάς στην Πάφο όπου ιεουργούσαν κληρονομικό δικαίωμα οι λεγόμενοι «Κινυράδαι», απόγονοι του Κύπριου ήρωα Κινύρα και περίφημου ιερέα της Θεάς. Στη Θεά προσφέρονταν αναίμακτες θυσίες ανθέων και θυμιάματος και σε κάποια μέρη (Αθήνα κ.ά.) θυσία λευκού περιστερειού. Στα «Αφροδίσια» της Πάφου ετελούντο και Μυστήρια, κατά τα οποία δίνονταν στους μύστες θαλασσινό αλάτι και φαλλόσχημοι άρτοι, σύμβολα φιλότητας και καρποφορίας. Οι λαμπρότεροι εορτασμοί των «Αφροδισίων» εντοπίζονται στην πόλη των Αθηνών («Πάνδημος» και «Ουρανία» Αφροδίτη), τον σικελικό Έρικα και τη γειτονική Εγέστη, την Κασσώπη, την

Νικόπολη, την Κνίδα, την Κόρινθο και την Αμβρακία (ηπειρωτική αποικία των Κορινθίων, όπου την πλέον λαμπρή λατρεία, με πολυάριθμο θίασο ιερών της που ονομάζονταν «Αμφίπολοι», απελάμβανε η Θεά κάτω από την τρωϊκής προέλευσης επίκληση «Αινειάς» με σύμβολά της έναν παραστάτη σκύλο και μυστική «κύστη» φρουρούμενη από φίδι, που ίσως συμβόλιζε τα sacra των Αινειάδων). Λαμπρά «Αφροδίσια» συναντάμε και στη Μητρόπολη της Ιστιαίας (Στράβων 438) με θυσίες λευκών κύκνων.

ΘΑΡΓΗΛΙΑ: Στις έξη και επτά του αττικού μήνα Θαργηλιώνος, ημέρες που θεωρούντο “γενέθλιες” του Θεού Απόλλωνος και της Θεάς Αρτέμιδος, εωρτάζονταν στην πόλη των Αθηνών τα “Θαργήλια”, που ήταν πανάρχαιες ευχαριστήριες και καθαρτικές τελετές προς τιμή των δύο θεοπαίδων της Λητούς και του Διός. Η διήμερη εορτή ξεκινούσε με τη μεταφορά της συγκομιδής στο σπίτι και το ζύμωμα και ψήσιμο των “θαργήλων”, των πρώτων δηλαδή καρβελιών της χρονιάς που την επόμενη ημέρα προσφέρονταν στους Θεούς. Ακολουθούσαν θυσίες λευκών προβάτων και ολοσχερές καθαρμός της πόλης. Τα “Θαργήλια” θεωρούντο εορτασμός γενεθλίων των δύο Θεών αλλά και ίσως (τουλάχιστον κατά τον σχολιαστή του Αριστοφάνους) ένας εορτασμός προς τιμή του θεού Ηλίου και των Ωρών. Τα παλαιά χρόνια, η κάθαρση της πόλης συμπεριελάμβανε στις έξη του Θαργηλιώνος και περιφορά ζεύγους “φαρμακών”, δηλαδή δύο ήδη καταδικασμένων σε θάνατο καταδίκων, ενός άνδρα και μιας γυναίκας, που έπαιζαν τον ρόλο των “αποδιοπομπαίων”. Οι “φαρμακοί” (ταϊσμένοι για πολλούς μήνες με τα καλύτερα τρόφιμα και δημοσία δαπάνη) που περιφέρονταν στολισμένοι με ιερά ενδύματα και στεφάνια σύκων στους δρόμους της πόλης με συνοδεία αυλών για να “απορροφήσουν” κάθε μίσημα, αρχικά συνηθιζόταν να φονεύονται, ενώ αργότερα καθιερώθηκε το να εκδιώκονται απλώς βίαια έξω από τα τείχη. Οι εορτασμοί έκλειναν με κυκλικούς χορούς ανδρών, μικρές εκδρομές στους αγρούς και αγώνες με έπαθλο χάλκινο τρίποδα, σύμβολο του Θεού Απόλλωνος και Αρτέμιδος, με τους “θαργήλους”, δηλαδή με τους πρώτους άρτους όπως προείπαμε, παρασκευασμένους από την καινούρια σοδειά (όπως και οι λεγόμενοι “θαλύσιοι” της αντίστοιχης εορτής). “Θαργήλια” εωρτάζονταν και σε άλλες πόλεις, συνήθως αποικίες των Αθηναίων ή άλλων Ιώνων, λ.χ. σε Κολοφώνα, Άβδηρα, Μασσαλία, Μίλητο κ.ά.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΕΙΑ: Εορτές σε σειρά αχαιϊκές και δωρτικές πόλεις προς τιμή του Κάστορος και του Πολυδεύκους, με γυμνικούς αγώνες και θυσίες. Στη Σπάρτη και την Κυρήνη εορτάζονταν με παιδιές και συμπόσια. «Διόσκουρια» εόρταζαν από το 496 π.α.χ.χ. και οι Ρωμαίοι, που καθιέρωσαν για αυτά την 8^η Απριλίου του κάθε έτους, σε ανάμνηση του θριάμβου τους κατά των Λατίνων στη μάχη της Ρηγίλλης, κατά την οποία η παράδοση ήθελε να έχουν επιφανεί οι Διόσκουροι πάνω σε λευκά άλογα ως συμπολεμιστές των Ρωμαίων.

ΗΡΑΙΑ: Πανάρχαιες (τουλάχιστον προομηρικές στην καταγωγή) ετίσεις («Μικρά Ηραία») και ανά τετραετία («Μεγάλα Ηραία») εορτές προς τιμή της Θεάς Ήρας, πολιούχου του Άργους (ΗΡΑΣ ΔΩΜΑ ΘΕΟΠΡΕΠΕΣ» ονομάζει την πόλη ο Πίνδαρος), οι δεύτερες στο μέσο του δεύτερου έτους της κάθε Ολυμπιάδας, χρονικό σημείο που αποτελούσε και τη βάση της χρονολογικής αρίθμησης της πόλης. Τα «Ηραία», τα οποία η τοπική παράδοση ήθελε να έχει ιδρύσει ο Λυγκεύς ή ο Αρχίνος, ετελούντο μέσα σε διάστημα τριών ημερών και συμπεριλαμβάναν μεγαλόπρεπη πομπή πάνοπλων ανδρών και ανθηφόρων γυναικών, ιερούς χορούς με συνοδεία αυλού σε μίμηση των τελετών «γαμικής κλίνης», θυσία εκατόμβης (η λεγόμενη «Λέχερνα»), μουσικούς αγώνες και αγώνες έφιππων τοξοτών με έπαθλο μία χάλκινη ασπίδα και στεφάνι μυρτιάς («Χάλκεια» τους ονομάζει ο Πίνδαρος). Στη μεγάλη πομπή που εγκαινίασε τους εορτασμούς και η οποία από την πόλη του Άργους κατέληγε στο Ιερό της Θεάς (που η παράδοση ήθελε να έχει ιδρύσει ο Δώρος, γενάρχης των Δωριέων), προπορευόταν η πρωθιέρεια πάνω σε άρμα που έσερναν δύο λευκές αγελάδες (ιερά ζώα της Θεάς). «Ηραία» εορτάζονταν και στη νήσο Σάμο (με γυναικοντυμένους με λευκές ποδήρεις εσθήτες τους άνδρες), τη νήσο Αμοργό, τις Πλαταιές, τη Σπάρτη, την Αίγινα, την Επίδαυρο, το Βυζάντιον, την Κόρινθο, την Ήλιδα (ανά πενταετία, με αγώνες δρόμου νεαρών γυναικών, ιδρυθέντες σύμφωνα σύμφωνα με την παράδοση από την Ιπποδάμεια, με έπαθλο στεφάνι ελιάς καθώς και με δύο ιερούς χορούς, τους λεγόμενους Φυσκόας και της Ιπποδαμείας και τελετουργική ύφανση του πέπλου της Θεάς από δεκαέξι ιέρειες), καθώς και σε άλλες ελληνικές πόλεις. Τέλος, οι γραπτές πηγές μας επιτρέπουν να διαπιστώσουμε τη συνέχιση της τέλεσης των αργεΐτικων «Ηραίων» έως τουλάχιστον τον 3^ο αιώνα μ.α.χ.χ. Τον επόμενο αιώνα προφανώς καταργήθηκαν από τους χριστιανούς, ως τμήμα του ελληνικού εθνισμού.

ΗΡΑΚΛΕΙΑ: Σε σήμερα άγνωστη πιά δυστυχώς ημέρα της αρχής του μήνα Εκατομβαιώνος, εορτάζονταν ανά πενταετία από τους Αθηναίους τα λεγόμενα «Ηράκλεια», με αγώνες εφήβων («αγενείων νέων») και ανδρών στο Ιερό του Ηρακλέους «Εμπυλίου» στην πεδιάδα της Τετραπόλεως του Μαραθώνος. Στους νικητές των αγώνων δινόταν ασημένια φιάλη. Τα «Ηράκλεια» ελαμπρύνθησαν ιδιαίτερα μετά τα Μηδικά με πανελλήνια πλέον συμμετοχή των αθλητών.

ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΑ: Εξίλαστική γιορτή προς τιμή του Διός Μαιμάκτου με θυσίες προς τον Ύπατο Θεό του Ολύμπιου Δωδεκαθέου, για ευμένεια προς την πόλη και ευημερία, για κατάπαυση των ανέμων, νεφοσυγκέντρωση και βροχές με αποδοτική σπορά.

ΤΡΙΕΣΠΕΡΟ: Στη θέση των «Χριστουγέννων», οι πρόγονοί μας εόρταζαν το λεγόμενο «Τριέσπερον», μία εορτή η οποία γενικεύεται από τους ελληνιστικούς χρόνους κι εντεύθεν, προς τιμήν των πυρφόρων και πλιακών θεοτήτων Ηρακλέους (ο οποίος κατά τον Κορνούτο ορίζεται ως «ο εν τοίς όλοις Λόγος καθ'όν η Φύσις ισχυρά και κραταιά εστί και απεριγένητος ούσα, μεταδοτικός ισχύος και τοίς κατά μέρος και αλκής υπάρχων») και Ηλίου. Το «Τριέσπερον» ξεκινούσε με το Χειμερινό Ηλιοστάσιο (τη νύκτα της 21ης προς την 22α του Δεκεμβρίου, τη μεγαλύτερη δηλαδή νύκτα του έτους) και κορυφωνόταν με την αναγέννηση του φωτοδότη Ηλίου (τη νύκτα της 24ης προς 25η, όταν η ημέρα έχει ήδη μείνει «στάσιμη» επί 3 ημέρες μετά το Ηλιοστάσιο και αρχίζει πλέον να μεγαλώνει). Αργότερα, με την επιβολή της κρατικής πλιολατρίας από τον Ρωμαίο αυτοκράτορα Αυρηλιανό, το ελληνικό «Τριέσπερον» επισκιάστηκε (κατά μίμηση της παρσικής λατρείας του Θεού Μίθρα που εόρταζε και αυτή την γέννηση του Θεού στις 25 Δεκεμβρίου) από την «επίσημη» ρωμαϊκή εορτή του «Ανίκητου Ηλίου» («Sol Invictus»). Η «Ημέρα της Γεννήσεως του Ανίκητου Ηλίου» («Dies Natalis Solis Invicti»), η στιγμή δηλαδή που ο ακατάβλητος Ήλιος, έχοντας θριαμβεύσει επάνω στο σκοτάδι της «bryma» (βλέπε κατωτέρω), αρχίζει να ανέρχεται δυναμικά και υπερήφανα στον ουράνιο θόλο, είχε, φυσικά, ως προεόρτιο τη νύκτα του Χειμερινού Ηλιοστασίου, όταν ετιμάτο σιωπηρώς η Θεά του Κάτω Κόσμου Αντζερόνα (Angerona, Dea Tacita), προστάτις των νεκρών και προσωποποίηση της Θελήσεως, της Εσωτερικής Φωνής, της Ενοράσεως και της Σιωπής, στα λεγόμενα «Ντιβάλια» ή «Αντζερονάλια» («Divalia» ή «Angeronalia», βλ. Claudio Rutilio, «Η Θεολογία των Ρωμαίων»). Τα «Divalia» έκλειναν

τις λεγόμενες «σύντομες ημέρες» («brevissimi dies», «bryma») που σηματοδοτούσαν την ολοκλήρωση της πλιακής διαδρομής μέσα στον ενιαυτό.

Ο Sol «Invictus» συνέχισε να λατρεύεται ως Ανώτατος Θεός και καθοδηγητής της οργανωμένης κοινωνίας και των Ρωμαίων αυτοκρατόρων μέχρι την εποχή του Κωνσταντίνου, ο οποίος άρχισε την βασιλεία του ως τυπικός πλιολάτρης. Υπάρχουν νομίσματα ως το 324 μ.α.χ.χ. που εμφανίζουν τον Κωνσταντίνο να δοξάζει τον Sol ως «Πηγή της Αυτοκρατορικής Δυνάμεως», μόνον δε κατά τα τελευταία χρόνια της βασιλείας του οι αναφορές στον Sol και τις άλλες εθνικές θεότητες εξαφανίστηκαν από τα νομίσματα. Η εορτή πάντως του «Sol Invictus» επικαλύφθηκε με τη σειρά της αμέσως μετά την επικράτηση του Χριστιανισμού (4ος αιώνας, με απόφαση του Πάπα Ιουλίου) από τα γνωστά μας «Χριστούγεννα» (που έως τότε υπολογίζονταν στις 6 Ιανουαρίου -ημερομηνία που στην Ανατολή παρέμεινε μέχρι τουλάχιστον τη βασιλεία του αυτοκράτορα Γιουπράβδα, ελληνιστί Ιουστινιανού-, ή στις 19 Απριλίου, ή στις 20 Μαΐου κατ' άλλους, ενώ στο «Pascha Compustus» του 243 μ.α.χ.χ. η «γέννηση» του Τζεσούα ορίζεται στις 28 Μαρτίου). Η μετέπειτα χυδαία ιδιοποίηση του ελληνικού «Τριεσπέρου» δεν εμπόδισε φυσικά τους πιο σκληροπυρηνικούς απολογητές της νέας Θρησκείας να περιγελούν τους Εθνικούς, κατά την προσφιλή τους πρακτική, ακόμη και κατά τον 3ο αιώνα μ.α.χ.χ. (!!), ως τάχα... ανόητους που εόρταζαν γενέθλια Θεών (Αρνόβιος, περίπου 296 μ.α.χ.χ.).